

Timer tog han Udkastene til sine Vind- og Bølgemotorer for sig; han havde allerede forskellige gode Ideer til deres Forbedring, og det var hans sikre Tro, at det engang skulde lykkes ham at løse den store Opgave. Saasnart Eksamen var overstaaet og han var kommen til Ro dervore ved det lille Udtørningsarbejde omkring Kærsholm, som forhaabentlig vilde blive til Virkelighed, skulde der tages fat for Alvor. Det var jo det store Fortrin, en Opgave som denne havde fremfor f. Eks. Kanalprojektet, at den kunde bringes til Udførelse i Ensomhed og Frihed, at den ikke tvang ham ind i noget Afhængighedsforhold til andre, endsige til Makkerskab med Personer af Max Bernhardts og Nørrehaves Kaliber. Derude paa Landet vilde han desuden ganske anderledes have Lejlighed til at anstille saadanne praktiske Prøver, som i Længden ikke kunde undværes. Rimeligvis vilde han endogsaa blive nødt til at bygge sig et Par smaa Forsøgsmotorer ... Men alle disse Tanker maatte foreløbig hvile. Til Trods for, at det kun var en Tillægseksamen, han skulde tage, idet de Prøver, han allerede havde bestaaet som Polytekniker, nu kom ham tilgode, vilde han dog faa nok at gøre. En af hans Professorer, til hvem han straks havde henvendt sig for at kunne lægge en Plan for sine Øvelser, havde anbefalet ham at regne med en Studietid af halvandet Aar. Selv fastslog han